

F. t. I. om skove

forbindelse med vedtagelsen af skovloven i 1935, om, at statsskovene skal bevares som skov og kun bør frigives til anden anvendelse efter de almindelige regler om ophævelse af fredskovspligten.

Når det skal vurderes, hvilke arealer, der skal noteres som fredskov, noteres efter de gældende regler (§ 4, stk. 1, nr. 9) også arealer uden træbevoksning, som naturligt hører til skoven. Det kan fx være arealer, der er uden træbevoksning, fordi det er nødvendigt for driften, eller marker, klitter, heder, moser, strande eller andre naturtyper, som indgår i en landskabsmæssig, naturlig sammenhæng med den egentlige træbevoksning. Denne bestemmelse svarer til den gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 9. I den gældende lov har bestemmelsen haft betydning for vurderingen af, hvilke arealer der skulle noteres som fredskov under fredskovskonstateringen, som nu er afsluttet. Efter forslaget har bestemmelsen kun virkning for de arealer, ministeren fremtidig uden ansøgning kan beslutte skal noteres med fredskovspligt, dvs. skov, der er fredskovspligtig, fordi den tilhører staten, kommunerne eller folkekirken.

Ad stk. 2

Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 7, stk. 1. Indholdsmæssigt fastslås med bestemmelsen, at ministeren har kompetencen til at vurdere, om skov, som ejes, erhverves eller etableres af staten, kommunerne eller folkekirken eller som indfinder sig på arealer, der ejes af disse, skal omfattes af fredskovspligt. Ikke al bevoksning med træer vil være skov, som kan opfylde lovens krav til fredskovspligtige arealer. Efter den gældende praksis omfattes fx skov på vejarealer og rasteplasser ikke af fredskovspligt, mens skov i tilknytning til regnvandsbassiner omfattes af fredskovspligt. Det kan derfor være nødvendigt med en beslutning om, at et areal, der er bevokset med træer, er skov i skovlovens forstand.

Vurderingen af, om et træbevokset areal er skov, forudsættes at ske efter samme principper som hidtil. Som hovedregel anser man således et areal for at være skov, hvis det er bevokset med træer, som danner eller indenfor et rimeligt tidsrum ville danne sluttet skov af højstammede træer, og hvis det som hovedregel er større end ½ ha og mere end 20 m bredt. Vurderingen baseres på et skovbrugsfagligt skøn over bevoksningsgrad og -type. Samme vurdering vil blive lagt til grund, hvis et allerede træbevokset areal ønskes omfattet af fredskovspligt, jf. forslaget § 4 og bemærkningerne hertil.

Ad stk. 3

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 4, stk. 2. Den indebærer, at skov, der kun ejes midlertidigt af staten, kommunerne eller folkekirken, ikke bliver fredskovspligtig.

Bestemmelsen sigter mod arealer, som omfattes af lov om jordfordeling mellem landejendomme eller lov om fremgangsmåde ved ekspropriation vedrørende fast ejendom (Statsekspropriationsloven) og lov om offentlige veje.

Det vil bero på en konkret vurdering, hvornår det midlertidig eje ophører. Hvis skoven tilhører staten, kommunerne eller folkekirken i længere tid, bliver den fredskovspligtig i henhold til hovedreglen i stk. 1, nr. 3. Fredskovspligten kan herefter kun ophæves efter de almindelige regler i § 6, jf. § 39, dvs. mod udlæg af erstatningsskov.

Ad stk. 4 og 5

Disse to bestemmelser erstatter den gældende lovs § 4, stk. 3. Ændringen er dog udelukkende af redaktionel karakter.

Forslaget til stk. 4 skal ses i sammenhæng med bestemmelsen i forslaget § 6, stk. 2. Disse to bestemmelser sikrer tilsammen, at kommunerne kan gennemføre vedtaget planlægning, uanset om kommunale arealer, der omfattes af planen, senere bliver fredskovspligtige som følge af den »automatiske fredskovspligt« efter § 3, stk. 1, nr. 3. Det kræves dog, at planlægningen er vedtaget, inden de arealer, der omfattes af planen, bliver fredskovspligtige. Det kræves også, at arealerne tages i brug til det fastsatte formål indenfor en 20 års frist.

Bestemmelserne i stk. 4 og 5 indebærer, at skov, der etableres eller indfinder sig på arealer, der ejes af staten, kommunerne eller folkekirken, ikke bliver fredskovspligtig, hvis arealet ved lokalplan eller ekspropriation er blevet udlagt til andre formål end skov, inden der kom skov på arealet. Går der mere end 20 år fra lokalplanens vedtagelse eller ekspropriationens gennemførelse, uden at skovarealet er taget i brug til det fastlagte formål, bliver skovarealerne dog omfattet af fredskovspligt i henhold til hovedreglen i stk. 1, nr. 3. Fredskovspligten kan herefter kun ophæves efter reglerne i § 6. Efter § 6, stk. 2, regnes 20 års fristen midlertidigt fra det tidspunkt, hvor arealet bliver fredskovspligtigt efter § 3, stk. 1, nr. 1, dvs. efter at skov er erhvervet, etableret eller har indfundet sig på arealet. Skoven bliver derfor godt nok fredskovspligtig, når lokalplanen er mere end 20 år gammel, men hvis de øvrige betingelser i § 6, stk. 2, er opfyldt, kan arealet i yderligere en periode være omfattet af mulighe-